

A férfilegák kongresszusáról.*

Írta: Lukács György.

Az egyes nemzetek körében a női választójogi törekvések támogatására alakult férfilegák a budapesti júniusi kongresszus alkalmából szintén tartottak egyetemes összeövetelt, amely alkalmul szolgált a női választójoggal és általában a nő emancipatio kérdésével kapcsolatos témák fejtegetésére.

Ez az összeövetelt a férfilegák második kongresszusa volt és eredményeiben mindenkép örvendetesnek mondható. Leglényegesebb mozzanata ennek a kongresszusnak az a határozat, mely a magyar liga javaslatára kimondta azt, hogy a férfilegák nemzetközi szervezetének állandósítása és az egyes kongresszusok szerves előkészítése érdekében a férfilegáknak egy *nemzetközi bureauját* kell megszervezni és ennek a bureauknak szabályzatát a legközelebbi kongresszus elé kell terjeszteni. A munkálat elkészítésével Sir John Cockburn és Mansfeld ezredes bíztattak meg.

Ezzel a nőmozgalomnak a férfiak társadalma részéről való támogatása szilárd és állandó alapra helyeztetett, mert a nőmozgalommal parallel férfi mozgalom állandó cselekvő szervvel fog rendelkezni, amely az egyes nemzeti ligák között való összefüggést folytonosan ápolni és folytonosan szorosabbra fogja fűzni.

Határozatba ment a kongresszuson az is, hogy ez után a választójogi kongresszusok alkalmából *mindenkor* kongresszusra fognak egybegyülni a férfilegák is, ezek a férfi kongresszusok tehát nem csupán esetlegességek lesznek, mint eddig, hanem szerves és rendszeres kiegészítő részei a női kongresszusoknak.

Örvendetes eredménye a budapesti férfi kongresszusnak az a megállapítás is, hogy a férfilegák *hálózata hatalmasan terjed* úgy, hogy a kultúrállamok sorában alig egy-kettő van még, hol a női választójogi mozgalmakat támogató férfilega még nem működik.

Hazai viszonyaink szempontjából az az eredménye van a lefolyt férfi kongresszusnak, hogy a közfigyelmet hathatósan reá terelte annak észrevételére, hogy a nemzetközi női mozgalmat immár világszerte támogatja a fér-

* Dr. Charles V. Drysdalének ugyané tárgyról szóló cikkét lapunk legközelebbi számában közöljük
Szerk.

fiák társadalma is, támogatja pedig a legkomolyabb meggyőződéssel és szívós kitartással. Ennek a jelenségnek megfigyelése *őregbítette a nőmozgalom tekintélyét* hazánkban, úgy hogy biztos immár, hogy ezzel a bizonyos lekicsinylő mosolygással, melylyel ezt a nagy szociális korkérdést olykor lesajnálni szokás, többé már elvétve sem fogunk találkozni.

Noha impozánságban a női kongresszus messze felül múlta a férfi kongresszust, lehetetlen eltagadni, hogy az eszme ama nagy erkölcsi diadalához, melyet a VII nemzetközi nőkongresszus kivívott, a férfi kongresszus is nem egy mozzanatot szolgáltatott. A nőemancipatio nagy harcát a nőknek kell megvívniuk. A férfi társadalom csak segédcsapatokat szolgáltat a küzdő női tábornak. És így van ez helyesen. A mozgalom csak akkor jelenti igazán a nők erkölcsi diadalát, ha a női szellem fegyvereivel a női képességek ereje vívja ki az eredményeket.

A lefolyt férfi kongresszus is ezekben a keretekben mozgott. Nem a vezető szerepét vitte, hanem komoly és meggyőződéssel támogatásban részesítette a vezető szerepet brilliánsan betöltő női kongresszust. Megállapítjuk tehát, hogy a férfi kongresszus a hű fegyvertárs szerepét becsületesen betöltötte. A nők társadalma pedig a férfiligák folyton előhaladó szervezkedéséből is erőt meríthet arra, hogy „Küzdj és bízva bízzál!”